

“Ngày hội anh tài”

Mới đầu giờ sáng, phố Lý Thường Kiệt - đoạn dẫn vào trường Ánh Sao đã chật ních người và xe, đến mức một trái bóng cũng khó có thể lăn qua những khe hở chật chội.

Trong sân trường, tiếng trống, tiếng nhạc rộn rã vang lên càng tạo thêm sức hút khó cưỡng, lôi cuốn lượng người đổ về mỗi lúc một đông. Không chỉ các “con dân” của trường Ánh Sao chen vai thích cánh kín mít mà còn xuất hiện rất nhiều học sinh là khách mời từ các trường bạn cũng kéo đến với đầy vẻ tò mò, háo hức. Vì quanh khán đài diện tích có hạn nên hàng lang các tầng, chiếu nghỉ cầu thang cho đến những bờ tường nếu có thể nhìn được vào sân khấu trung tâm đều bị trưng dụng thành “khu vực khán giả” vô cùng đắt khách.

Hôm nay bên trường có sự kiện gì vậy?

Người dân sống trong các khu sát cạnh trường Ánh Sao xôn xao hỏi nhau. Còn sự kiện gì vào đây nữa. Đám trẻ con rành chuyện rít rít khoe:

- Chuẩn bị diễn ra “Ngày hội anh tài” của trường đấy ạ!

Nhiều đứa lít nhít chưa đến tuổi được vào học trong trường nhưng cũng đã nhanh chân bám đuôi theo các anh chị lớp trên để mong được chứng kiến sự kiện đặc biệt này. Chúng nó đứa nào mà không biết đến “Ngày hội anh tài” thì được xếp vào dạng tối cổ.

Đây là sự kiện đặc biệt được các học sinh trường Ánh Sao chờ đợi nhất trong năm. Nhưng năm nay đặc biệt hơn cả vì là năm thứ mười diễn ra “Ngày hội anh tài”.

Theo tiết lộ của Ban tổ chức, sự kiện sẽ có sự góp mặt của quán quân và các thí sinh xuất sắc từ các mùa trước. Nhiều người trong số đó sau này đã tiếp tục tỏa sáng, phát huy tài năng và trở thành “gương mặt quốc gia”.

Chẳng nói đâu xa, cầu thủ Mạnh Dũng - người vừa cùng các đồng đội trong đội tuyển U23 quốc gia giành chức vô địch giải bóng đá U23 châu Á và sau đó anh đã vinh dự nhận giải Quả bóng Vàng Việt Nam vốn là học sinh cũ của trường Ánh Sao. Mười năm trước anh cũng là người đăng quang trong “Ngày hội anh tài” lần đầu tiên với chủ đề “Tìm kiếm

ngôi sao bóng đá”. Oách chưa. Không nhờ “Ngày hội anh tài” năm ấy thì giờ chắc gì đã có ngôi sao Mạnh Dũng sáng chói trên bầu trời bóng đá Việt Nam!

Mười năm qua, “Ngày hội anh tài” của trường Ánh Sao đã trở thành nơi ươm mầm cho các tài năng *ẩn dật*, tài năng *mới nhú* lẫn tài năng đã *phát lộ* có điều kiện để thể hiện. Với con dân trường Ánh Sao, chuyện thi thố quan trọng nhưng chưa phải là tất cả. Điều ý nghĩa nhất là các học sinh của trường sẽ được cháy hết mình cho những đam mê. Nào hát, nhảy, ảo thuật cho đến sáng tạo khoa học... Thậm chí những ý tưởng điên rồ nhất như chế biến nước ngọt từ dầu hỏa, tách tinh dầu từ phấn viết bảng, chống biến đổi khí hậu bằng tiếng bước chân... cũng sẽ được mọi người đón nhận nồng nhiệt. Không mấy người nặng nề với chuyện thắng thua, thành bại, có lí hay phi lí. Miễn là bạn có ý tưởng và mạnh dạn thử sức. Chưa kể các thầy cô và con dân trường Ánh Sao luôn sẵn sàng động viên và cổ vũ hết mình cho các thí sinh tham dự “Ngày hội anh tài”.

Bởi vậy kể từ năm đầu tiên tổ chức đến nay, “Ngày hội anh tài” càng ghi dấu ấn sâu đậm trong lòng các lứa học trò của nhà trường. Năm nay có cơ hội được gặp thần tượng Mạnh Dũng, được chạm tay vào Quả bóng Vàng của nhà vô địch khiến cho các con dân trường Ánh Sao, từ đám con trai mê thể thao đến đám con gái điệu đà thích làm đẹp đều phấn khích ra mặt.

- Liệu anh Dũng có đến thật không cô?

Gần sát đến giờ khai mạc, chưa thấy bóng dáng thần tượng đâu, các học sinh lớp 8K1 sốt ruột đi ra đi vào. Chúng được giao nhiệm vụ đón tiếp vị khách đặc biệt này nên chỉ lo làm hồng việc. Bọn lớp khác chỉ biết đứng ngoài ghen tị, chứ đâu biết chúng nó cũng chịu áp lực lắm chứ chẳng đùa.

Cô Thu Hương nhìn đồng hồ, quả quyết:

- Các con yên tâm, cô hứa chắc luôn.

Mặc dù nghe cô giáo nói vậy nhưng cũng không khiến tụi 8K1 yên tâm hơn. Vì trong lớp có đứa thạo tin cho biết đội tuyển Việt Nam đang tập huấn tại Nhật Bản. Đúng là theo kế hoạch chiều tối qua đoàn đáp chuyến bay về nước, nhưng nghe đâu do thời tiết xấu, giờ bay thay đổi. Nhỡ đâu phút cuối chuyến bay bị hoãn lại thì sao? Hoặc dù đã bay về Việt Nam nhưng anh Mạnh Dũng có thể bị mệt do lịch làm việc dày đặc mà thay đổi kế hoạch? Đành rằng cô Thu Hương là cô chủ nhiệm cũ của anh, và khi anh rời trường là lúc đang học lớp 8K1, nhưng giờ “người ta” đã là “ngôi sao”, đâu có hở ra được giờ phút nào, đến báo chí săn tìm còn khó ấy chứ.

- Các con yên tâm, hôm qua anh Mạnh Dũng đã gọi điện cho cô, hứa sẽ có mặt đúng giờ. Vẫn còn ba mươi phút nữa mà...

Cô Thu Hương trấn an các học sinh của mình.

Sự kiện cầu thủ Mạnh Dũng về trường Ánh Sao, chính cô Thu Hương là người bất ngờ nhất. Bởi một tháng trước cậu học trò cũ đã chủ động gọi điện cho cô, báo sẽ có mặt đúng “Ngày hội anh tài”.

“Con muốn mang trái bóng về trường, truyền lửa cho tụi nhỏ...”

Cuộc điện thoại không hẹn trước của người học trò năm xưa khiến cô thao thức cả đêm.

Nhưng không chỉ mình cô Thu Hương mất ngủ. Trước ngày trở về ngôi trường cấp hai nơi mình từng gắn bó, “quả bóng vàng” Mạnh Dũng cũng trần trọc mãi. Bao kỉ niệm của những ngày tháng cũ bỗng ùa về như thác lũ...

Ngày ấy...

“Ngày hội anh tài” năm đầu tiên được trường Ánh Sao tổ chức ngay khi dịch bệnh Hủy Diệt vừa chấm dứt.

Cô Hiệu trưởng, người đưa ra ý tưởng cho “Ngày hội anh tài” muốn các học sinh của mình sớm lấy lại tinh thần và sự hưng phấn khi trở lại trường học sau thời gian dài phải đóng cửa.

“Dịch bệnh không đáng sợ bằng việc chúng ta bị mất đi sức mạnh của tinh thần lạc quan, ý chí quyết tâm và thậm chí không còn dám ước mơ. Các em có muốn biến mình thành người chỉ biết sợ hãi hay không? Chắc chắn không ai muốn điều đó. Vậy thì các em hãy chứng minh đi. Các em có thể làm được gì và muốn làm gì?”

Dũng nhớ mãi lời “hiệu triệu” của cô Hiệu trưởng trong giờ chào cờ đầu tuần ngày hôm ấy. Và nó là người đầu tiên đứng lên đăng kí cuộc thi tài

với chủ đề “Tìm kiếm ngôi sao bóng đá”. Sau đó, rất nhiều người bạn của Dũng cùng đứng lên. Cả một rừng người rùng rùng chuyển động. Sân trường vang dậy tiếng vỗ tay như sấm, kéo dài mãi tưởng chừng không dứt.

* * *

Bình thường 6 giờ sáng mặc chuông đồng hồ kêu, Dũng sẽ chưa buồn mở mắt. Cu cậu tự cho mình “độ trễ” tầm 15 phút để cơ thể được đánh thức hoàn toàn. Vậy mà sáng hôm ấy, mới hơn 4 giờ Dũng đã choàng dậy vì tưởng mình ngủ quên. Trong giấc mơ vừa bị cắt ngang đột ngột chưa đầy 1 phút trước đó, Dũng thấy mình bị muộn giờ thi, cổng trường đã khóa chặt. Thật hú hồn hú vía.

Cẩn thận nhìn đồng hồ, đoạn nhìn ra ngoài trời vẫn còn lờ mờ tối, Dũng mới yên tâm là mình chỉ bị “thần hồn nát thần tính”. Sợ đánh thức cả nhà nên cu cậu đành nằm im trên giường nhưng tim cứ đập chộn rộn như trống hội.

7 giờ, Dũng chỉnh tề trang phục để bố đưa đến trường. Tinh thần đã lên dây cót sẵn sàng như mũi tên đầu cánh cung chuẩn bị lao vút vào không trung vậy mà khi nhìn thấy cảnh tượng trước cổng trường Ánh Sao, Dũng cũng vẫn thấy choáng. Vừa là tâm lí căng thẳng của thí sinh lần đầu tham gia

cuộc thi tài, vừa ngạc nhiên vì trường đông người đến vậy. Cứ nghĩ chỉ mấy người thích bóng đá mới tham gia, ai dè...

“Ngày hội anh tài” thực sự đã xóa tan nỗi sợ dịch bệnh của đám học trò trường Ánh Sao. Giờ thì chẳng gì có thể “hủy diệt” được chúng nó. Cuộc sống vẫn sẽ tiếp diễn. Và những ước mơ sẽ tiếp tục được viết tiếp.

Bố chặt vật mãi mới tìm được chỗ để tạt vào vỉa hè cho Dũng “đen” xuống xe. Trong khi đó, tiếng loa từ khán đài đã vang lên rộn rã, thúc giục:

- Xin thông báo, chỉ còn 5 phút nữa chương trình sẽ diễn ra. Đề nghị các thí sinh tập trung ở bên cánh trái của sân khấu. Các cổ động viên không lấn vào khu vực đã kẻ vạch. Các em chú ý, chú ý!

- Con chịu khó đi bộ từ đây vào nhé.

Bố ái ngại nhìn “chướng ngại vật” mà Dũng sẽ phải vượt qua để vào trường kịp giờ.

- Không sao, bố yên tâm.

- Dũng kia, Dũng ơi...

Dũng bỗng nghe thấy có tiếng người gọi. Hóa ra là mấy bạn gái của lớp: Bảo Châu, Khánh Linh, Hà Phương. Ba cô nương này luôn dính với nhau như hình với bóng.

Nhìn thấy tình cảnh của Dũng, dù vẫn đang phải loay hoay chặt vật giữa dòng người xe đông nghẹt

nhưng “tam ca” Châu - Linh - Phương lập tức trở tài “mĩ nhân cứu anh hùng”.

- Các cô chú, các bác nhường đường cho bạn cháu đi với ạ. Bạn cháu là thí sinh ạ. Bạn ấy sắp đến lượt thi rồi ạ!

Giọng cái Khánh Linh vốn được ví như loa phóng thanh của lớp, giờ được thể phát huy tác dụng. Đồng thời mấy đứa con gái đều dang tay làm thành hàng rào đón Dũng đi qua như thể người hùng. Nhờ vậy đám đông tự giác rẽ ra một lối nhỏ, mở đường cho Dũng tiến sâu vào trong sân.

- Cậu nhớ thi đấu thật tốt nhé. - Bảo Châu động viên.

- Cố lên, Dũng “đen”!

Phương, Linh cùng phụ họa, khiến Dũng “đen” cảm động rung rung.

Vào được trong sân trường, Dũng mau chóng chia tay các cô nương, đứng vào hàng. Nó hồi hộp đưa mắt nhìn xuống phía dưới và nhận ngay ra đội cổ động viên của lớp cũng đã sẵn sàng với kèn, trống, bông cổ vũ và thanh đập trong tay.

Trống ngực Dũng đập dữ dội. Một cảm xúc lâng lâng khó tả râm ran chạy đi khắp mọi tế bào trong cơ thể. Dũng đã chờ đợi ngày này, thời khắc quan trọng này lâu lắm rồi...